

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 4. marca 2010*

Vo veci C-496/08 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 17. novembra 2008,

Pilar Angé Serrano, úradníčka Európskeho parlamentu, bydliskom v Luxemburgu (Luxembursko),

Jean-Marie Bras, úradník Európskeho parlamentu, bydliskom v Luxemburgu (Luxembursko),

Adolfo Orcajo Teresa, úradník Európskeho parlamentu, bydliskom v Luxemburgu (Luxembursko),

Dominiek Decoutere, úradník Európskeho parlamentu, bydliskom vo Wolwelange (Luxembursko),

* Jazyk konania: francúzština.

Armin Hau, úradník Európskeho parlamentu, bydliskom v Luxemburgu (Luxembursko),

Francisco Javier Solana Ramos, úradník Európskeho parlamentu, bydliskom v Bruseli (Belgicko),

v zastúpení: E. Boigelot, advokát,

odvolatelia,

ďalší účastníci konania:

Európsky parlament, v zastúpení: L. G. Knudsen a K. Zejdová, splnomocnené zástupkyne,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

Rada Európskej únie, v zastúpení: M. Bauer a K. Zieleskiewicz, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory J.-C. Bonichot, vykonávajúci funkciu predsedu druhej komory, sudcovia C. Toader (spravodajkyňa), C. W. A. Timmermans, K. Schiemann a L. Bay Larsen,

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa P. Angé Serrano, J.-M. Bras, A. Orcajo Teresa, D. Decoutere, A. Hau a F. J. Solana Ramos domáhajú zrušenia rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenských zmlúv z 18. septembra 2008, Angé Serrano a i./Parlament (T-47/05, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa zamietol ich žalobu proti rozhodnutiam o preradení každého z nich do inej platovej triedy (ďalej len „sporné rozhodnutia“) prijatým po nadobudnutí účinnosti nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa

Služobný poriadok zamestnancov Európskych spoločností a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločností (Ú. v. EÚ L 124, s. 1; Mim. vyd. 01/002, s. 130).

I — Právny rámec

A — Relevantné ustanovenia služobného poriadku v znení platnom do 30. apríla 2004

- 2 Článok 45 ods. 2 Služobného poriadku zamestnancov Európskych spoločností a Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov, v znení platnom do 30. apríla 2004 (ďalej len „starý služobný poriadok“), stanovoval:

„Úradník môže byť preradený z jednej služby do druhej alebo povýšený z jednej kategórie do druhej len na základe výberového konania.

...“

B — Relevantné ustanovenia služobného poriadku v znení platnom od 1. mája 2004

- 3 Starý služobný poriadok bol zmenený nariadením č. 723/2004, ktoré nadobudlo účinnosť 1. mája 2004.

- 4 Článok 5 služobného poriadku v znení platnom od 1. mája 2004 (ďalej len „nový služobný poriadok“ alebo „služobný poriadok“) v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Pracovné miesta, na ktoré sa vzťahuje tento Služobný poriadok, sa zatriedia podľa charakteru a významu zodpovedajúcich povinností do funkčnej skupiny riadiacich pracovníkov... a funkčnej skupiny asistentov. ...

2. ... Funkčná skupina AST bude obsahovať jedenásť tried zodpovedajúcich výkonným, technickým a administratívnym úlohám.“

- 5 Článok 6 ods. 1 a 2 nového služobného poriadku stanovuje:

„1. Plán pracovných miest priložený ku kapitole rozpočtu, týkajúcej sa každej inštitúcie, udáva počet pracovných miest v každej platovej triede a v každej funkčnej skupine.

2. Aby sa zabezpečila rovnocennosť priemerného služobného postupu v profesionálnom zložení zamestnancov pred 1. májom 2004 (ďalej „staré profesionálne zloženie zamestnancov“) a po 1. máji 2004 (ďalej „nové profesionálne zloženie zamestnancov“) a bez porušenia zásady povyšovania podľa zásluh stanoveného [stanovenej — *neoficiálny preklad*] v článku 45 Služobného poriadku tento plán zabezpečí, aby pre každú inštitúciu počet voľných miest v každej triede plánu pracovných miest k 1. januáru každého roka zodpovedal počtu zamestnancov v nižšej platovej triede, ktorí boli v aktívnom pracovnom pomere k 1. januáru predchádzajúceho roka, vynásobenému sadzbami upravenými pre túto platovú triedu v prílohe I bod B. Tieto sadzby sa uplatňujú na základe päťročného priemeru od 1. mája 2004.

...

- 6 Nový služobný poriadok stanovuje prechodný režim, ktorý je opísaný v jeho prílohe XIII. Úvahy, ktoré viedli k zavedeniu tohto prechodného režimu, sú uvedené v odôvodnení č. 37 nariadenia č. 723/2004, ktoré stanovuje:

„Je potrebné prijať prechodné ustanovenia, ktoré umožnia postupné uplatňovanie nových predpisov a opatrení, pri rešpektovaní práv, ktoré zamestnanci získali v rámci systému spoločenstva pred nadobudnutím účinnosti týchto zmien Služobného poriadku, berúc pri tom do úvahy ich oprávnené očakávania.“

- 7 Článok 1 prílohy XIII nového služobného poriadku stanovuje:

„1. Počas obdobia od 1. mája 2004 do 30. apríla 2006 sa článok 5 ods. 1 a 2 Služobného poriadku bude uplatňovať takto:

„1. Pracovné miesta, na ktoré sa vzťahuje tento Služobný poriadok, sa roztriedujú podľa charakteru a významu povinností, s ktorými sú spojené, na štyri kategórie A*, B*, C* a D*, v klesajúcom poradí podľa hodnoty.

2. Kategória A* obsahuje dvanásť platových tried, kategória B* obsahuje deväť platových tried, kategória C* obsahuje sedem platových tried a kategória D* obsahuje päť platových tried.“

2. Každý odkaz na dátum prijatia do zamestnania znamená odkaz na dátum nástupu do služobného pomeru.“

8 Článok 2 ods. 1 prílohy XIII nového služobného poriadku stanovuje:

„1. Dňa 1. mája 2004 a s výhradou článku 8 tejto prílohy majú platové triedy zamestnancov, ktorí sú v jednom z administratívnych postavení stanovených v článku 35 Služobného poriadku, toto nové označenie:

Predchádzajúca platová trieda	Nová (dočasná) platová trieda	Predchádzajúca platová trieda	Nová (dočasná) platová trieda	Predchádzajúca platová trieda	Nová (dočasná) platová trieda	Predchádzajúca platová trieda	Nová (dočasná) platová trieda
A 1	A*16						
A 2	A*15						
A 3/LA 3	A*14						
A 4/LA 4	A*12						
A 5/LA 5	A*11						
A 6/LA 6	A*10	B 1	B*10				
A 7/LA 7	A*8	B 2	B*8				
A 8/LA 8	A*7	B 3	B*7	C 1	C*6		
		B 4	B*6	C 2	C*5		

		B 5	B*5	C 3	C*4	D 1	D*4
				C 4	C*3	D 2	D*3
				C 5	C*2	D 3	D*2
						D 4	D*1

...“

- 9 Článok 8 ods. 1 prílohy XIII nového služobného poriadku stanovuje:

„1. S účinnosťou od 1. mája 2006 budú mať platové triedy zavedené článkom 2 ods. 1 toto nové označenie:

Predchádzajúca (dočasná) platová trieda	Nová platová trieda	Predchádzajúca (dočasná) platová trieda	Nová platová trieda
A*16	AD16		
A*15	AD 15		
A*14	AD 14		
A*13	AD 13		
A*12	AD 12		
A*11	AD 11	B*11	AST 11
A*10	AD 10	B*10	AST 10

A*9	AD 9	B*9	AST 9
A*8	AD 8	B*8	AST 8
A*7	AD 7	B*7/C*7	AST 7
A*6	AD 6	B*6/C*6	AST 6
A*5	AD 5	B*5/C*5/D*5	AST 5
		B*4/C*4/D*4	AST 4
		B*3/C*3/D*3	AST 3
		C*2/D*2	AST 2
		C*1/D*1	AST 1

...

10 Článok 10 prílohy XIII nového služobného poriadku v odsekoch 1 až 3 stanovuje:

„1. Zamestnanci, ktorí boli pred 1. májom 2004 zaradení do kategórií C alebo D, budú po 1. máji 2006 zaradení do skupín služobného postupu, umožňujúcich povýšenie:

a) v predchádzajúcej kategórii C maximálne do platovej triedy AST 7;

b) v predchádzajúcej kategórii D maximálne do platovej triedy AST 5.

2. Od 1. mája 2004 a na základe výnimky z prílohy I oddiel B Služobného poriadku sa percentuálne sadzby uvedené v článku 6 ods. 2 Služobného poriadku pre týchto zamestnancov stanovujú takto:

Skupina služobného postupu C							
Platová trieda	Od 1. mája 2004 do						Po 30. 4. 2010
	30. 4. 2005	30. 4. 2006	30. 4. 2007	30. 4. 2008	30. 4. 2009	30. 4. 2010	
C*/AST 7	—	—	—	—	—	—	—
C*/AST 6	5 %	5 %	5 %	10 %	15 %	20 %	20 %
C*/AST 5	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
C*/AST 4	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
C*/AST 3	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %
C*/AST 2	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %
C*/AST 1	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %

Skupina služobného postupu D							
Platová trieda	Od 1. mája 2004 do						Po 30. 4. 2010
	30. 4. 2005	30. 4. 2006	30. 4. 2007	30. 4. 2008	30. 4. 2009	30. 4. 2010	
D*/AST 5	—	—	—	—	—	—	—
D*/AST 4	5 %	5 %	5 %	10 %	10 %	10 %	10 %
D*/AST 3	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
D*/AST 2	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
D*/AST 1	—	—	—	—	—	—	—

3. Zamestnanec, na ktorého sa vzťahuje ods. 1 sa môže stať členom funkčnej skupiny asistentov bez obmedzenia, ak bude úspešný vo výberovom konaní, alebo na základe atestačného postupu....“

II — Okolnosti predchádzajúce sporu, ako vyplývajú z napadnutého rozsudku

¹¹ Odvolatelia sú úradníkmi Európskeho parlamentu.

¹² Z bodu 23 napadnutého rozsudku vyplýva, že na základe starého služobného poriadku uspeli v internom výberovom konaní na postup do inej kategórie. P. Angé Serrano tak prešla z platovej triedy C 1 do platovej triedy B 5; J.-M. Bras prešiel z platovej triedy D 1 do platovej triedy C 5; D. Decoutere prešiel z platovej triedy C 3 do platovej triedy B 5; A. Hau, dočasný zamestnanec platovej triedy C 1, prešiel do platovej triedy B 4; A. Orcajo Teresa prešiel z platovej triedy D 1 do platovej triedy C 5 a nakoniec F. J. Solana Ramos prešiel z platovej triedy C 1 do platovej triedy B 5. V prípade

všetkých týchto úradníkov došlo k postupu do novej platovej triedy pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku.

- 13 Sporné rozhodnutia boli žalobcom doručené v priebehu prvého májového týždňa roku 2004 v podobe nedatovaných listov od generálneho riaditeľa pre personál Parlamentu a oznamuje sa im nimi ich dočasná platová trieda s účinnosťou od 1. mája 2004. Na základe týchto rozhodnutí bola platová trieda B 5 P. Angéovej Serranovej premenovaná na B*5; platová trieda C 5 J.-M. Brasa bola premenovaná na C*2; platová trieda B 5 D. Decoutera bola premenovaná na B*5; platová trieda B 4 A. Haua bola premenovaná na B*6; platová trieda C 4 A. Orcaja Teresu bola premenovaná na C*3 a platová trieda B 4 F. J. Solanu Ramosa bola premenovaná na B*6.
- 14 Vyššie uvedené dočasné platové triedy odvolateľov boli premenované druhýkrát s účinkom od 1. mája 2006, teda na konci prechodného obdobia zavedeného novým služobným poriadkom, na základe článku 8 ods. 1 prílohy XIII nového služobného poriadku. Dočasná platová trieda B*5 P. Angéovej Serranovej tak bola premenovaná na AST 5, dočasná platová trieda C*2 J.-M. Brasa tak bola premenovaná na AST 2, dočasná platová trieda B*5 D. Decoutera tak bola premenovaná na AST 5, dočasná platová trieda B*6 A. Haua tak bola premenovaná na AST 6, dočasná platová trieda C*3 A. Orcaja Teresu tak bola premenovaná na AST 3 a dočasná platová trieda B*6 F. J. Solanu Ramosa tak bola premenovaná AST 6.
- 15 Každý z odvolateľov podal v dobe od 13. mája do 30. júla 2004 proti sporným rozhodnutiam sťažnosť v rozsahu, v akom tieto rozhodnutia stanovujú ich zaradenie do dočasnej platovej triedy od 1. mája 2004. Tieto sťažnosti boli zamietnuté rozhodnutiami oznámenými každému z odvolateľov v dobe od 27. októbra do 25. novembra 2004.

III — Konanie pred Súdom prvého stupňa

- 16 Odvolatelia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 31. januára 2005 podali žalobu smerujúcu jednak k zrušeniu sporných rozhodnutí, ako aj zrušeniu všetkých aktov nadväzujúcich na tieto rozhodnutia alebo s nimi súvisiacich vrátane aktov prijatých po podaní žaloby, jednak k tomu, aby bol Parlament zaviazaný na náhradu škody vyčíslenú *ex æquo et bono* na 60 000 eur pre každého z odvolateľov s výhradou zvýšenia alebo zníženia tejto sumy v priebehu konania.
- 17 Uznesením zo 6. apríla 2005 predseda tretej komory Súdu prvého stupňa vyhovel návrhu Rady Európskej únie na jej vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu Parlamentu.
- 18 V priebehu konania pred Všeobecným súdom schválila kancelária Parlamentu rozhodnutím z 13. februára 2006 návrh generálneho tajomníka smerujúci najmä k preradeniu úradníkov, na ktorých sa vzťahovala zmena kategórie na základe starého služobného poriadku, ale ktorí k 1. máju 2004 naďalej poberali základný plat pôvodnej kategórie. V nadväznosti na toto rozhodnutie boli 20. marca 2006 prijaté individuálne rozhodnutia týkajúce sa P. Angéovej Serranovej, ako aj J.-M. Brasa a A. Orcajo Teresa, ktorými bola P. Angé Serrano preradená do dočasnej platovej triedy B*6, J. M. Bras do dočasnej platovej triedy C*4 a A. Orcajo Teresa do dočasnej platovej triedy C*4 s účinnosťou pre všetkých týchto úradníkov od 1. mája 2004.

IV — Napadnutý rozsudok

A — O prípustnosti

- ¹⁹ Parlament vo svojom vyjadrení k žalobe pred Všeobecným súdom vzniesol niekoľko námietok neprípustnosti, ktoré sa týkali najmä záujmu na konaní niektorých odvolateľov.

1. O záujme na konaní Dominieka Decoutera

- ²⁰ Parlament tvrdil, že ak by pán Decoutere v priebehu roka 2002 neprešiel z kategórie C do kategórie B v dôsledku toho, že uspel v internom výberovom konaní na postup do inej kategórie, jeho služobný postup by sa vyvíjal takto: jeho platová trieda C 3 by bola od 1. mája 2004 premenovaná na C*4, ktorá by potom bola k 1. máju 2006 premenovaná na AST 4. Z toho vyplýva, že ak by pán Decoutere nebol postúpil do inej kategórie, jeho platová trieda by bola k 1. máju 2006 nižšia než je platová trieda, v ktorej sa nachádza v súčasnosti, teda platová trieda AST 5. Nemá preto nijaký záujem napádať sporné rozhodnutie o prerazení, ktoré sa ho týka.
- ²¹ Všeobecný súd túto námietku zamietol s tým, že postup D. Decoutera do inej kategórie, ktorý bol výsledkom úspechu v uvedenom výberovom konaní, sa neodrazil na jeho zaradení do dočasnej platovej triedy B*5 a potom k 1. máju 2006 do platovej triedy AST 5. Dôkazom toho je skutočnosť, že hoci bol pán Decoutere v dôsledku svojho postupu do kategórie B zaradený do vyššej platovej triedy než úradníci platovej triedy C 1, ktorí vo výberovom konaní na postup do inej kategórie neuspeli, od 1. mája 2006 sa ocitol v nižšej platovej triede než uvedení úradníci, keďže títo úradníci patrili do platovej triedy AST 6, zatiaľ čo on patrila len do platovej triedy AST 5.

2. O záujme na konaní Armina Haua

- 22 Parlament tvrdil, že A. Hau nemá nijaký záujem na konaní, keďže z kategórie C do kategórie B neprešiel na základe článku 45 ods. 2 starého služobného poriadku, lebo skôr než bol v dôsledku úspechu v internom výberovom konaní prijatý do zamestnania ako úradník kategórie B, bol dočasným zamestnancom kategórie C.
- 23 Všeobecný súd túto námietku zamietol a rozhodol, že aj keď sa preukázalo, že A. Hau bol v okamihu svojho úspechu vo výberovom konaní na postup z kategórie C do kategórie B dočasným zamestnancom platovej triedy C 1, Parlament umožnil prístup dočasných zamestnancov do interných výberových konaní na postup do inej kategórie. V dôsledku toho sa pán Hau mohol na takomto výberovom konaní zúčastniť v rovnocennom postavení s úradníkmi kategórie C. Všeobecný súd teda uvádza, že A. Hau na základe tohto výberového konania postúpil v hierarchii z kategórie C do kategórie B z tých istých dôvodov ako úradníci, ktorí uspeli v tomto výberovom konaní a postúpili do tejto kategórie. Všeobecný súd sa teda domnieval, že úspech vo výberovom konaní na postup do inej kategórie A. Hauovi neumožnil zaradenie do vyššej platovej triedy, na ktoré mal nárok v porovnaní s úradníkmi bývalej kategórie C, ktorí v takom výberovom konaní neuspeli.

3. O dodatočnej bezpredmetnosti návrhu na zrušenie sporných rozhodnutí, pokiaľ ide o Pilar Angéovú Serranovú, ako aj o Jean-Marie Brasa a Adolfa Orcaja Teresu

- 24 Parlament tvrdil, že návrh na zrušenie sporných rozhodnutí týkajúcich sa P. Angéovej Serranovej, ako aj J.-M. Brasa a A. Orcaja Teresu sa voči nim stal bezpredmetným, lebo tieto rozhodnutia boli v priebehu konania pred Všeobecným súdom zrušené a nahradené individuálnymi rozhodnutiami prijatými 20. marca 2006, na základe ktorých títo odvolatelia so spätnou účinnosťou získali zaradenie, ktoré požadovali.

- 25 Všeobecný súd poznamenal, že je pravda, že rozhodnutia z 20. marca 2006 úplne nevyhoveli výhradám troch dotknutých odvolateľov vyjadreným proti sporným rozhodnutiam, ktoré voči nim boli prijaté, keďže neobnovili zaradenie do vyššej platovej triedy, ktoré títo odvolatelia požívali podľa starého služobného poriadku v porovnaní s úradníkmi, ktorí neuspeli v internom výberovom konaní na postup do inej kategórie podľa toho istého služobného poriadku.
- 26 Všeobecný súd však tejto námietke, ktorú vzniesol Parlament, vyhovel. Rozhodol, že rozhodnutia z 20. marca 2006 síce výslovne nezrušili sporné rozhodnutia, menia však ich účinky vo vzťahu k dotknutým trom odvolateľom, pretože sa uplatnia so spätnou účinnosťou od 1. mája 2004. Sporné rozhodnutia týkajúce sa týchto troch odvolateľov teda prestali voči nim existovať, a to od okamihu, keď boli nahradené rozhodnutiami z 20. marca 2006.
- 27 V dôsledku toho bol teda podľa Všeobecného súdu cieľ sledovaný návrhom na zrušenie, ktorým bol zánik sporných rozhodnutí, pokiaľ ide o troch uvedených odvolateľov, dosiahnutý prijatím a spätným uplatnením individuálnych rozhodnutí z 20. marca 2006. Všeobecný súd okrem toho vzal na vedomie skutočnosť, ktorú odvolatelia pripustili na pojednávaní, že už nie je potrebné, aby rozhodol o zrušení sporných rozhodnutí týkajúcich sa P. Angéovej Serranovej, ako aj J.-M. Brasa a A. Orcaja Teresu.

B — *O veci samej*

1. O návrhu na zrušenie

- 28 Odvolatelia na podporu svojho návrhu na zrušenie sporných rozhodnutí uviedli niekoľko žalobných dôvodov založených po prvé na nezákonnosti článkov 2 a 8 prílohy XIII nového služobného poriadku, po druhé na porušení zásady riadnej správy

vecí verejných a povinnosti starostlivosti, ktorého sa dopustil Parlament, a nakoniec po tretie na porušení článkov 6, 45 a 45a a prílohy XIII služobného poriadku, ako aj na porušení zásady povyšovania podľa zásluh a na zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustil Parlament.

- 29 V záujme zjednodušenia treba pripomenúť iba posúdenie uskutočnené Všeobecným súdom, ktoré je spochybnené v rámci odvolania.
- 30 Na podporu námietky nezákonnosti smerujúcej proti článkom 2 a 8 prílohy XIII nového služobného poriadku sa odvolatelia odvolávajú na porušenie nadobudnutých práv, zásad právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery, ako aj na porušenie zásady rovnosti zaobchádzania. Odvolatelia v podstate tvrdili, že prechodné opatrenia stanovené prílohou XIII nového služobného poriadku neumožnili nápravu ich problému, teda degradácie, ku ktorej podľa nich došlo v ich služobnom postupe, ani ochranu ich práv nadobudnutých na základe zaradenia do vyššej platovej triedy než v prípade úradníkov, ktorí neuspeli v internom výberovom konaní na postup do inej kategórie na základe starého služobného poriadku.
- 31 Pokiaľ ide o nadobudnuté práva, Všeobecný súd pripomenul, že úradník sa môže dovolávať nadobudnutého práva len vtedy, ak k skutočnosti rozhodujúcej pre jeho vznik došlo za pôsobnosti určitého služobného poriadku pred zmenou ustanovení služobného poriadku (rozsudok Súdneho dvora z 19. marca 1975, Gillet/Komisija, 28/74, Zb. s. 463, bod 5). V takom systéme, akým je verejná služba Spoločenstva, v ktorom hierarchia medzi úradníkmi podlieha zmenám, Všeobecný súd pripomenul, že zaradenie do vyššej platovej triedy dosiahnuté niektorými úradníkmi v porovnaní s inými úradníkmi v určitom okamihu ich služobného postupu neprestavuje nadobudnuté právo, ktoré musí byť chránené takými ustanoveniami služobného poriadku, aké platia po 1. máji 2004.

- 32 Podľa Všeobecného súdu však úradníci, ktorí uspeli v internom výberovom konaní na postup do inej kategórie pred týmto dátumom, majú právo očakávať, že im služobný poriadok ponúkne lepšie vyhliadky na služobný postup než majú úradníci, ktorí v takom výberovom konaní podľa starého služobného poriadku neuspeli, a také vyhliadky pre nich predstavujú nadobudnuté práva, ktoré musia byť chránené podľa nového služobného poriadku. V prejednávanej veci z kritérií na preradenie stanovených v článkoch 2 a 8 prílohy nového služobného poriadku nevyhnutne nevyplýva, že by vyhliadky na služobný postup úradníkov, ktorí uspeli v takom výberovom konaní, neboli lepšie než vyhliadky, ktoré môžu očakávať úradníci, ktorí v takom výberovom konaní neuspeli. Naopak, príloha XIII nového služobného poriadku a najmä jej článok 10 obsahuje ustanovenia, ktoré rozlišujú medzi úradníkmi podľa kategórie, do ktorej patrili pred 1. májom 2004, tým, že stanovuje možnosti služobného postupu, ktoré sa líšia podľa kategórie, do ktorej títo úradníci patrili podľa starého služobného poriadku.
- 33 Pokiaľ ide o porušenie legitímnej dôvery, Všeobecný súd tvrdil, že úradník sa nemôže dovolávať zásady ochrany legitímnej dôvery s cieľom spochybniť zákonnosť novej právnej normy v oblasti, v ktorej má normotvorca rozsiahlu mieru voľnej úvahy (rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. februára 2003, Leonhardt/Parlament, T-30/02, Zb. VS s. I – A-41 a II-265, bod 55). Tak je to v prípade zmeny systému služobného postupu úradníkov, ako aj prijímania prechodných pravidiel, ktoré túto zmenu sprievádzajú, vrátane pravidiel zaraďovania do platovej triedy obsiahnutých v článkoch 2 a 8 prílohy XIII nového služobného poriadku.
- 34 Pokiaľ ide o časť žalobného dôvodu založenú na porušení zásady právnej istoty, Všeobecný súd konštatoval, že z písomných vyjadrení odvolateľov nie je jasné, v čom bola táto zásada v článkoch 2 a 8 prílohy XIII nového služobného poriadku porušená, a že táto časť žalobného dôvodu je v každom prípade zjavne nedôvodná, lebo úradníci nemajú právo na zachovanie služobného poriadku v takej podobe, v akej existoval v okamihu ich prijatia do zamestnania (rozsudok Leonhardt/Parlament, už citovaný, bod 55).

- 35 Na podporu časti žalobného dôvodu založenej na porušení zásady rovnosti zaobchádzania odvolatelia uvádzali, že v dôsledku nového zaradenia do platovej kategórie sa úradníci, ktorí boli zaradení v nižšej kategórii než odvolatelia, k 1. máju 2006 ocitli vo vyššej alebo rovnakej platovej triede ako odvolatelia. Okrem toho bol D. Decoutere v porovnaní s úradníkmi, ktorí uspeli v tom istom výberovom konaní, zaradený odlišne.
- 36 Všeobecný súd v tomto ohľade tvrdil, že zaradenie úradníkov, ktorí uspeli v internom výberovom konaní na postup do inej kategórie pred 1. májom 2004, do nižšej alebo rovnakej platovej triedy ako v prípade úradníkov, ktorí v takom výberovom konaní neuspeli, nepredstavuje porušenie zásady rovnosti zaobchádzania. S ohľadom na radikálnu zmenu systému služobného postupu nie je porovnanie postavenia úradníkov v hierarchii pred a po tomto dátume samo osebe rozhodujúce na zistenie porušenia zásady rovnosti zaobchádzania článkami 2 a 8 prílohy XIII nového služobného poriadku. V každom prípade získali úspešní účastníci výberového konania na postup do inej kategórie vďaka ustanoveniam, na ktorých nezákonnosť sa odvolávajú, lepšie vyhliadky na služobný postup.
- 37 Okrem toho pokiaľ ide o druhú časť tohto žalobného dôvodu, a to situáciu D. Decoutera, ktorý tvrdí, že sa s ním neoprávnene zaobchádzalo odlišne v porovnaní s ostatnými účastníkmi toho istého výberového konania, Všeobecný súd konštatoval, že ostatní uchádzači boli podľa nového služobného poriadku prijatí do služobného pomeru ako úradníci, a preto sa pán Decoutere a títo ostatní uchádzači nachádzali v odlišnom právnom postavení.

2. O návrhu na náhradu škody

- 38 Odvolatelia na podporu svojho návrhu na náhradu škody tvrdili, že v dôsledku prípadného zrušenia sporných rozhodnutí by ich údajná majetková a nemajetková ujma

mala byť napravená zaplatením všetkých súm, ktoré by dostali, ak by boli zaradení do platovej triedy skutočne zodpovedajúcej ich služobným povinnostiam.

³⁹ Všeobecný súd preskúmal samostatne návrh P. Angéovej Serranovej, J.-M. Brasa a A. Orcaja Teresu na jednej strane a návrh D. Decoutera, A. Haua a F. J. Solanu Ramosa na druhej strane.

⁴⁰ Pokiaľ ide o prvú skupinu týchto úradníkov, Všeobecný súd konštatoval, že bez ohľadu na údajnú nezákonnosť sporných rozhodnutí týkajúcich sa týchto úradníkov, ku ktorej sa nevyjadril, nebola splnená prinajmenšom jedna z ďalších podmienok požadovaných na vznik zodpovednosti. Pokiaľ ide o údajnú majetkovú ujmu, Všeobecný súd sa domnieval, že preradenie, ku ktorému došlo na základe rozhodnutí prijatých v priebehu súdneho konania, neprinieslo nijaké zvýšenie platu poberaného v rámci dočasných platových tried a že za týchto okolností odvolatelia nepreukázali existenciu tvrdenej majetkovej ujmy. Okrem toho pokiaľ ide o údajnú nemajetkovú ujmu, Všeobecný súd poznamenal, že Parlament tým, že prijal sporné rozhodnutia, iba uplatnil voči týmto odvolateľom článok 2 ods. 1 prílohy XIII nového služobného poriadku a že za týchto okolností zásada riadnej správy vecí verejných a povinnosť starostlivosti neboli porušené. Nakoniec zdôraznil, že Parlament tým, že so spätnou účinnosťou prijal a uplatnil rozhodnutia z 20. marca 2006, umožnil týmto odvolateľom prístup do vyšších platových tried než sú platové triedy, do ktorých boli zaradení spornými rozhodnutiami.

⁴¹ Pokiaľ ide o druhú skupinu žalobcov, Všeobecný súd tvrdil, že v prejednávanej veci existuje úzka súvislosť medzi návrhom na zrušenie a návrhom na náhradu škody smerujúcim k náprave majetkovej a nemajetkovej ujmy vzniknutej z dôvodu ich dočasného zaradenia. Keďže žalobné dôvody uplatnené na podporu návrhu na zrušenie boli zamietnuté, vyplýva z toho, že Parlament sa nedopustil nijakej nezákonnosti,

ktorá by mohla viesť k vzniku zodpovednosti Európskeho spoločenstva voči týmtom odvolateľom.

V — Návrhy účastníkov konania pred Súdnym dvorom

⁴² Odvolatelia svojím odvolaním navrhujú, aby Súdny dvor:

- vyhlásil ich odvolanie za prípustné a dôvodné, a v dôsledku toho:

- pokiaľ ide o Pilar Angéovú Serranovú, ako aj Jean-Marie Brasa a Adolfa Orcaja Teresu, zrušil napadnutý rozsudok jednak v rozsahu, v akom sa ním rozhodlo, že sa vo vzťahu k nim zastavuje konanie o prvej časti ich žalobného návrhu, jednak v rozsahu, v akom sa ním zamieta ich návrh na priznanie náhrady škody, a

- pokiaľ ide o Dominieka Decoutera, Armina Haua a Francisca Javiera Solanu Ramosa, zrušil body 2 a 4 výroku napadnutého rozsudku, ktorými bola zamietnutá ich žaloba a rozhodlo sa o tom, že budú znášať svoje vlastné trovy konania, ako aj ich odôvodnenie.

⁴³ Odvolatelia tiež navrhujú, aby Súdny dvor sám o spore rozhodol a vyhovel pôvodnej žalobe odvolateľov vo veci T-47/05 tým, že:

- zruší rozhodnutia o ich zaradení do platovej triedy v dôsledku nadobudnutia účinnosti nového služobného poriadku,
- zaviaže Parlament na náhrady škody vyčíslenej *ex æquo et bono* na 60 000 eur pre každého odvolateľa, a
- v každom prípade zaviaže odporcu na náhradu trov konania.

⁴⁴ Nakoniec navrhujú, aby bol odporca v každom prípade zaviazaný na náhradu trov konania v oboch stupňoch.

⁴⁵ Parlament vo svojom vyjadrení k odvolaniu zároveň podal vzájomné odvolanie. Navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhlásil vzájomné odvolanie za prípustné a dôvodné, a v dôsledku toho zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom zamietá návrhy na vyhlásenie neprípustnosti žalôb podaných Dominiekom Decouterom a Arminom Hauom,

- v zostávajúcej časti zamietol odvolanie ako nedôvodné a
- zaviazal žalobcu na náhradu trov prvostupňového konania.

⁴⁶ Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

- zamietol odvolanie ako nedôvodné a
- zaviazal odvolateľov na náhradu trov konania.

VI — O odvolaniach

⁴⁷ Odvolatelia vo svojom odvolaní vo veci samej uvádzajú dve samostatné skupiny odvolacích dôvodov. Prvá skupina sa týka posúdenia prípustnosti a dôvodnosti návrhov P. Angéovej Serranovej, ako aj J.-M. Brasa a A. Orcaja Teresu Všeobecným súdom. Druhá skupina sa týka posúdenia prípustnosti a dôvodnosti návrhov D. Decoutera, A. Haua a F. J. Solanu Ramosa Všeobecným súdom.

⁴⁸ Parlament vo svojom vzájomnom odvolaní spochybňuje časť napadnutého rozsudku, ktorá sa týka zamietnutia námietky neprípustnosti žaloby, ktorú vzniesol v prvostupňovom konaní, ako aj nedostatku záujmu D. Decoutera a A. Haua na konaní.

A — O časti napadnutého rozsudku, ktorá sa týka Pilar Angéovej Serranovej, ako aj Jean-Marie Brasa a Adolfa Orcaja Teresu

1. O časti napadnutého rozsudku, ktorá sa týka zastavenia konania o návrhu na zrušenie

a) Argumentácia účastníkov konania

- ⁴⁹ Odvolatelia uvádzajú dva odvolacie dôvody založené jednak na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, jednak na nedostatočnom a protirečivom odôvodnení napadnutého rozsudku.
- ⁵⁰ Uvádzajú, že podľa judikatúry Súdneho dvora vo veciach, ktoré sa podobajú prejednávanej veci a týkajú sa nahradenia napadnutého aktu počas prebiehajúceho konania, môže trvanie záujmu žalobcu na konaní vyplývať z rizika, že dôjde k opakovaniu údajného nezákonného konania orgánu Spoločenstva. V tomto ohľade sa odvolatelia odvolávajú najmä na rozsudky z 24. júna 1986, AKZO Chemie a AKZO Chemie UK/Komisia (53/85, Zb. s. 1965, bod 21), ako aj z 26. apríla 1988, Apesco/Komisia (207/86, Zb. s. 2151, bod 16). Podľa odvolateľov môže zachovanie záujmu žalobcu na konaní vyplývať aj z jeho záujmu na náhrade škody spôsobenej rozhodnutím, ktoré už neplatí. V tomto ohľade sa odvolávajú najmä na rozsudky z 5. marca 1980, Könecke Fleischwarenfabrik/Komisia (76/79, Zb. s. 665, bod 9), z 31. marca 1998, Francúzsko a i./Komisia (C-68/94 a C-30/95, Zb. s. I-1375, bod 74), ako aj zo 7. júna 2007, Wunnenburger/Komisia (C-362/05 P, Zb. s. I-4333, bod 42).
- ⁵¹ Odvolatelia okrem toho zdôrazňujú, že v prejednávanej veci rozhodnutia o priradení prijaté v priebehu konania pred Všeobecným súdom úplne nevyhovujú výhradám

vzneseným v prvom stupni, najmä pokiaľ ide o nezákonnosť článkov 2 a 8 prílohy XIII nového služobného poriadku, a že časť ich práv zostáva naďalej porušená z dôvodu nedodržania rovnosti zaobchádzania, ich nadobudnutých práv a právnej istoty. Tieto rozhodnutia totiž nielenže formálne a výslovne nerušia sporné rozhodnutia týkajúce sa dotknutých odvolateľov, ale ani nestanovujú zaradenie do vyššej platovej triedy, ktoré navrhovatelia požívali podľa starého služobného poriadku a o ktoré prišli uplatnením sporných rozhodnutí.

- 52 Parlament namieta, že podľa judikatúry Súdneho dvora, na ktorú sa odvolatelia odvolávajú, musí predmet žaloby, rovnako ako záujem na konaní, pretrvávať v priebehu konania a výsledok konania musí byť spôsobilý priniesť žalobcovi určitý prospech (rozsudok Wunenburger/Komisia, už citovaný, bod 42). V prejednáwanej veci to tak nie je. Jednak totiž majú nové rozhodnutia rovnaký predmet ako sporné rozhodnutia, ktoré nahrádzajú *ex tunc*, jednak Všeobecný súd môže iba zrušiť prvé uvedené rozhodnutia a nemôže ich nahradiť v mene inštitúcie. Okrem toho neexistuje riziko opakovania údajného nezákonného konania, keďže nové rozhodnutia zmenili režim zaraďovania do platových tried.
- 53 Parlament okrem toho zdôrazňuje, že ako vyplýva z napadnutého rozsudku, dotknutí odvolatelia na pojednávaní pripustili, že už nemajú záujem na tom, aby Všeobecný súd rozhodol o zrušení sporných rozhodnutí, ktoré sa ich týkajú. Títo odvolatelia ani počas konania pred Všeobecným súdom nijako nepreformulovali svoje návrhy s cieľom spochybniť rozhodnutia z 20. marca 2006, ktoré nahrádzajú sporné rozhodnutia.
- 54 Nakoniec pokiaľ ide o dôsledky zastavenia konania o návrhu na náhradu škody, Parlament sa domnieva, že Všeobecný súd sa nezávisle od posúdenia zákonnosti sporných rozhodnutí rozhodol preskúmať existenciu ďalších dvoch kumulatívnych podmienok

vzniku zodpovednosti Európskych spoločenstiev a mohol konštatovať, že odvolatelia v žiadnom prípade nepreukázali existenciu majetkovej a nemajetkovej ujmy.

b) Posúdenie Súdny dvorom

- 55 Z bodu 90 napadnutého rozsudku, ktorý v tomto ohľade nebol odvolaním spochybnený, vyplýva, že sa treba domnievať, že odvolatelia vyjadrením súhlasu so skutočnosťou, že Všeobecný súd už nemusí rozhodovať o ich návrhu na zrušenie, vzali túto časť svojich žalobných návrhov späť. Keďže Všeobecnému súdu už nebola táto časť žalobných návrhov predložená, mohol len vziať na vedomie vyhlásenie urobené na pojednávaní. Okrem toho, ako uviedol Parlament vo svojej obrane, odvolatelia sa ani nepokúsili preformulovať svoje žalobné návrhy pred Všeobecným súdom spochybnením rozhodnutí z 20. marca 2006. Uvedení odvolatelia naopak uprednostnili podanie žaloby proti uvedeným rozhodnutiam na Súde pre verejnú službu Európskej únie.
- 56 Keďže toto konštatovanie samo osebe stačí na odôvodnenie napadnutého rozsudku v tomto bode, treba tento odvolací dôvod považovať za nedôvodný.

2. O zamietnutí návrhu na náhradu škody

a) Argumentácia účastníkov konania

- 57 P. Angé Serrano, ako aj J.-M. Bras a A. Orcajo Teresa sa na podporu svojho odvolacieho dôvodu smerujúceho proti zamietnutiu ich návrhu na náhradu škody Súdom prvého stupňa odvolávajú na nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku, pokiaľ

ide o nemajetkovú ujmu, ktorú podľa ich názoru utrpeli. Podľa týchto odvolateľov sú výhrady vznesené v ich návrhu na začatie konania na základe ich návrhu na náhradu škody v tomto ohľade ďaleko širšie než námietky analyzované Súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku a týkajú sa tiež stavu neistoty, do ktorého sa dostali v súvislosti s dosahom na ich služobný postup, ako aj na ich pracovný a rodinný život. Príliš stručné posúdenie vykonané Súdom prvého stupňa v tomto bode žalobných návrhov pritom nezohľadnilo nové skutočnosti ujmy týkajúcej sa prijatia nových rozhodnutí o zaradení. Nahradenie sporných rozhodnutí v priebehu konania vôbec nepredstavovalo primeranú a dostatočnú nápravu nemajetkovej ujmy týchto troch odvolateľov, keďže sa naďalej nachádzajú v stave obáv a neistoty, pokiaľ ide o vývoj ich služobného postupu.

- 58 Parlament poznamenáva, že odvolatelia nerozlišujú medzi ujmou, ktorú údajne utrpeli, spôsobenou spornými rozhodnutiami, a ujmou, ktorá podľa nich pretrváva v dôsledku ich preradenia do inej platovej triedy rozhodnutiami nahrádzajúcimi sporné rozhodnutia. Aj keby v prejednávanej veci určitá ujma pretrvávala, Všeobecný súd by nemohol vykonať analýzu takej ujmy bez toho, aby vecne preskúmal nové rozhodnutia týkajúce sa zaradenia týchto troch odvolateľov do platovej triedy. V každom prípade dosiahli odvolatelia podľa Parlamentu v dôsledku týchto rozhodnutí o preradení pokrok vo svojom služobnom postupe.

b) Posúdenie Súdny dvorom

- 59 Všeobecný súd v bode 168 napadnutého rozsudku na úvod pripomenul, že v rámci návrhu na náhradu škody podaného úradníkom predpokladá vznik zodpovednosti Spoločenstva súčasné splnenie podmienok týkajúcich sa nezákonnosti konania vytykaného dotknutému orgánu, existencie tvrdenej škody a príčinnej súvislosti medzi konaním uvedeného orgánu a uplatňovanou škodou. V bode 169 uvedeného rozsudku tiež pripomenul, že tieto tri podmienky vzniku zodpovednosti Spoločenstva majú kumulatívnu povahu, z čoho vyplýva, že ak nie je splnená čo len jedna z nich, zodpovednosť Spoločenstva nemôže vzniknúť.

- 60 Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, ktorá údajne vznikla P. Angéovej Serranovej, ako aj J.-M. Brasovi a A. Orcajovi Teresovi z dôvodu údajného porušenia zásady riadnej správy vecí verejných a povinnosti starostlivosti, ktorého sa dopustil Parlament, Všeobecný súd v bode 175 napadnutého rozsudku predovšetkým rozhodol, že Parlament tým, že sa obmedzil na podopretie sporných rozhodnutí ustanoveniami služobného poriadku, neporušil uvedenú zásadu a povinnosť, a potom dospel k záveru, že nezákonnosť konania, ktoré bolo zdrojom nemajetkovej ujmy, ktorá údajne vznikla, teda nebola v prejednávanej veci preukázaná.
- 61 Všeobecný súd teda zamietnutie návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy z právneho hľadiska dostatočne odôvodnil. Konštatovanie Všeobecného súdu, že tvrdená nezákonnosť konania nebola preukázaná, totiž pri neexistencii jednej z troch kumulatívnych podmienok pripomenutých v bode 169 napadnutého rozsudku samo osebe stačí na zamietnutie uvedeného návrhu. Všeobecný súd teda nebol povinný svoj rozsudok ďalej odôvodňovať okrem iného tým, že by rozhodol o existencii údajnej nemajetkovej ujmy.
- 62 Tento odvolací dôvod preto treba považovať za nedôvodný.

B — O časti napadnutého rozsudku, ktorá sa týka Dominieka Decoutera, ako aj Armina Haua a Francisca Javiere Solanu Ramosa

1. O prípustnosti žaloby Dominieka Decoutera a Armina Haua

a) Argumentácia účastníkov konania

- 63 Parlament vo svojom vzájomnom odvolaní pripomína, pokiaľ ide o D. Decoutera, že tento odvolateľ bol po svojom úspechu vo výberovom konaní na postup do inej

kategórie zaradený do platovej triedy B, a teda sa ku dňu nadobudnutia účinnosti nového služobného poriadku nachádzal v rovnakej situácii ako všetci úradníci patriaci do platovej triedy B podľa starého služobného poriadku. Parlament zdôrazňuje, že v rozpore s konštatovaním Súdu prvého stupňa bol tento úradník pred interným výberovým konaním na postup do inej kategórie zaradený v platovej triede C 3, a po tom, ako absolvoval toto výberové konanie, v platovej triede B 5, neskôr v platovej triede B*5 a nakoniec v platovej triede AST 5. V dôsledku týchto povýšení teraz patrí do platovej triedy AST 7. Odvolateľ tak bol v režime nového služobného poriadku priradený s prihliadnutím k jeho zaradeniu do platovej triedy B, a nie do platovej triedy C starého služobného poriadku. Parlament v podstate tvrdí, že pán Decoutere po nadobudnutí účinnosti nového služobného poriadku požíval ten istý služobný postup ako úradníci zaradení do platovej triedy B starého služobného poriadku, a teda tento odvolateľ nebol v porovnaní s týmito úradníkmi diskriminovaný.

⁶⁴ Pokiaľ ide o A. Haua, Parlament uvádza, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že tento odvolateľ sa nachádzal v rovnakej situácii ako ostatní odvolatelia. V čase účasti na výberovom konaní bol totiž dočasným zamestnancom a vďaka jeho úspešnému absolvovaniu neprešiel z kategórie do kategórie, ale zmenilo sa jeho postavenie z dočasného zamestnanca na úradníka. Všeobecný súd situáciu pána Haua kvalifikoval nesprávne, keďže tento odvolateľ v dôsledku úspechu vo výberovom konaní na postup do inej kategórie nepostúpil do vyššej platovej triedy, ale zmenilo sa jeho služobné postavenie.

⁶⁵ Odvolatelia tvrdia, že Parlament sa obmedzuje na opakovanie argumentov, ktoré už boli predložené v prvostupňovom konaní, a na spochybňovanie skutkových zistení. Tento dôvod treba považovať za neprípustný. Pokiaľ ide o vec samu, považujú za správne odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúce sa zamietnutia námietky neprípustnosti.

b) Posúdenie Súdnyim dvorom

- ⁶⁶ Pokiaľ ide o D. Decoutera, treba uviesť, že Všeobecný súd v bodoch 68 až 70 napadnutého rozsudku zamietol námietku neprípustnosti vznesenú v prvom stupni Parlamentom, keď konštatoval, že tento žalobca má záujem na konaní. Zdôraznil, že pán Decoutere, ktorý prešiel z platovej triedy C 3 do platovej triedy B 5, sa k 1. máju 2006 nachádzal v nižšej platovej triede než úradníci platovej triedy C 1, ktorí neuspeli vo výberovom konaní na postup do inej kategórie podľa starého služobného poriadku.
- ⁶⁷ V tomto ohľade treba konštatovať, že Všeobecný súd sa nedopustil pochybenia tým, že v bodoch 68 až 70 napadnutého rozsudku uviedol, že výhrada, ktorú D. Decoutere vzniesol v prvostupňovom konaní, sa týka okolnosti, že jeho zaradenie stanovené podľa pravidiel nového služobného poriadku neodráža postup do inej kategórie vyplývajúci z úspechu v uvedenom výberovom konaní, a že v dôsledku toho sa táto výhrada týka údajného nezohľadnenia úspechu vo výberovom konaní s ohľadom na zaradenie kolegov odvolateľa, ktorí boli podľa starého služobného poriadku v rovnakej kategórii a ktorí v tomto výberovom konaní neuspeli.
- ⁶⁸ Ako rozhodol Všeobecný súd, pán Decoutere spochybňoval najmä zmenu hierarchických vzťahov vzniknutých podľa starého služobného poriadku, ktorá bola údajne spôsobená prechodnými pravidlami zaraďovania obsiahnutými v prílohe XIII nového služobného poriadku.
- ⁶⁹ Z toho vyplýva, že keďže sporné rozhodnutie týkajúce sa D. Decoutera mu, pokiaľ ide o túto výhradu, nevyhovelo, Všeobecný súd oprávnene zamietol námietku neprípustnosti vznesenú Parlamentom.

70 Tento dôvod vzájomného odvolanie teda nie je dôvodný.

71 Pokiaľ ide o A. Haua, Všeobecný súd tvrdil, že tento odvolateľ sa ako dočasný zamestnanec zúčastnil na výberovom konaní na postup do inej kategórie v rovnocennom postavení s úradníkmi a v dôsledku sporného rozhodnutia, ktoré sa ho týkalo, prišiel o zaradenie do vyššej platovej triedy než je platová trieda úradníkov bývalej kategórie C, ktorí v tomto výberovom konaní neuspeli. Mal teda záujem na konaní.

72 V tomto ohľade treba uviesť, že argumenty Parlamentu o prípustnosti žaloby A. Haua sa netýkajú záujmu odvolateľa na konaní, a teda prípustnosti jeho žaloby, ale jej dôvodnosti a najmä práva odvolateľa v dôsledku svojho úspechu v internom výberovom konaní na postup do inej kategórie vnímať zaobchádzanie pri vývoji služobného postupu, ktoré je odlišné od zaobchádzania uplatňovaného na úradníkov zaradených v platovej triede C pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku. Tieto argumenty teda nespochybňujú prípustnosť žaloby, ktorú podal.

73 Všeobecný súd teda správne rozhodol, že žaloba A. Haua bola prípustná.

74 Zo všetkého, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že dôvody vzájomného odvolania treba zamietnuť a vzájomné odvolanie treba zamietnuť ako celok.

2. O zamietnutí námietky nezákonnosti článkov 2 a 8 prílohy XIII nového služobného poriadku

a) O žalobných dôvodoch založených na porušení nadobudnutých práv

i) Argumentácia účastníkov konania

⁷⁵ Odvolatelia uvádzajú, že v rozpore s tým, čo potvrdil Všeobecný súd na základe nedostatočného odôvodnenia, zrušenie bývalého zaradovania do platových tried novým služobným poriadkom predstavuje porušenie nadobudnutých práv. Ich vymenovanie do vyššej platovej triedy je v skutočnosti na úrovni povýšenia, ku ktorému došlo pred reformou služobného poriadku. Odvolatelia spochybňujú aj posúdenia Všeobecného súdu, ktoré sa nachádzajú v bodoch 113 až 118 napadnutého rozsudku a týkajú sa údajných lepších vyhliadok na služobný postup, ktoré mali v porovnaní s úradníkmi, ktorí neboli úspešní v takom výberovom konaní. Ďalej tvrdia, že na rozdiel od situácie odvolateľov vo veci, ktorá viedla k vydaniu rozsudku z 22. decembra 2008, Centeno Mediavilla a i./Komisia (C-443/07 P, Zb. s. II-10945), ktorí neboli úradníkmi v čase nadobudnutia účinnosti nového služobného poriadku a ktorí teda neboli spôsobilí na vymenovanie za úradníkov, odvolatelia v prejednávanej veci už boli úradníkmi a uspeli v internom výberovom konaní na postup do inej kategórie, čo predstavuje skutočnosť, ktorá viedla k vzniku ich nadobudnutého práva na vyššiu platovú triedu.

⁷⁶ Parlament v tomto ohľade zdôrazňuje, že odvolatelia aj po nadobudnutí účinnosti nového služobného poriadku pokročili vo svojom služobnom postupe rýchlejšie než ich kolegovia, ktorí v takých interných výberových konaniach na postup do inej kategórie neuspeli. Nadobudnutie účinnosti nového služobného poriadku teda nijako nezasiahlo do ich práv.

⁷⁷ Rada tvrdí, že právna a skutková situácia skupiny úradníkov, vymedzená v porovnaní so situáciou inej skupiny úradníkov, a nie absolútne, nemá dostatočne stabilnú

a definitívnu povahu na to, aby mohla byť kvalifikovaná ako nadobudnuté právo. Okrem toho hierarchia medzi úradníkmi bude stále podliehať zmenám a vyhliadky na služobný postup budú stále vystavené určitým rizikám. Práve preto sa v tejto oblasti nemožno odvolávať na nadobudnuté práva. Rada sa teda domnieva, že Všeobecný súd dospel k nesprávnemu záveru tým, že odvolateľom uznal nadobudnuté práva na služobný postup. Situácia týchto úradníkov bola v dobe reformy služobného poriadku vymedzená nejasne a nemohla predstavovať právo obmedzujúce rozsiahlu mieru voľnej úvahy zákonodarcu, ako je voľná úvaha priznaná Súdnym dvorom v už citovanom rozsudku Centeno Mediavilla a i./Komisia.

ii) Posúdenie Súdnym dvorom

- ⁷⁸ V bode 107 napadnutého rozsudku Všeobecný súd predovšetkým rozhodol, že zaradenie do vyššej platovej triedy nadobudnuté niektorými úradníkmi v porovnaní s inými úradníkmi v určitom okamihu ich služobného postupu nepredstavuje nadobudnuté právo, ktoré musí byť chránené novým služobným poriadkom.
- ⁷⁹ V bode 109 napadnutého rozsudku okrem toho konštatoval, že pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku D. Decoutere, A. Hau a F. J. Solana Ramos vďaka úspechu v interných výberových konaniach na postup do inej kategórie pokročili vo svojom služobnom postupe. Boli teda zaradení do vyššej platovej triedy než úradníci, ktorí neuspeli v takom internom výberovom konaní na postup do inej kategórie.
- ⁸⁰ Na základe tohto konštatovania Všeobecný súd v bode 110 napadnutého rozsudku rozhodol, že lepšie vyhliadky na služobný postup, ktoré odvolatelia nadobudli na základe bývalého služobného poriadku v porovnaní s úradníkmi, ktorí neuspeli v rovnakých výberových konaniach, predstavujú nadobudnuté práva, ktoré musia byť chránené novým služobným poriadkom.

- 81 Všeobecný súd ďalej v bodoch 114 až 117 napadnutého rozsudku uviedol, že vďaka pravidlám služobného postupu stanoveným v článku 10 prílohy XIII služobného poriadku normotvorca stanovil mechanizmy rozlišovania služobného postupu úradníkov podľa kategórie, do ktorej patrili podľa starého služobného poriadku. Všeobecný súd sa domnieval, že tieto pravidlá umožnili zaručiť dodržanie uvedených nadobudnutých práv.
- 82 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora má právny vzťah medzi úradníkmi a administratívou služobnú, a nie zmluvnú povahu. Práva a povinnosti úradníkov teda môže normotvorca pri dodržaní požiadaviek vyplývajúcich z práva Spoločenstva kedykoľvek zmeniť (rozsudok Centeno Mediavilla a i./Komisia, už citovaný, bod 60 a citovaná judikatúra).
- 83 V zásade sa také novely právnych predpisov, akými sú nariadenia, ktorými sa mení služobný poriadok, aplikujú s výnimkou odchýlok na budúce účinky situácií, ktoré vznikli za pôsobnosti pôvodnej právnej úpravy (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. júna 1999, *Butterfly Music*, C-60/98, Zb. s. I-3939, bod 24, ako aj *Centeno Mediavilla a i./Komisia*, už citovaný, bod 61).
- 84 Inak sa bude postupovať len v situáciách, ktoré vznikli a s konečnou platnosťou sa realizovali za pôsobnosti predchádzajúceho pravidla a ktoré zakladajú nadobudnuté práva (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. apríla 1970, *Brock*, 68/69, Zb. s. 171, bod 7; z 5. decembra 1973, *SOPAD*, 143/73, Zb. s. 1433, bod 8; z 10. júla 1986, *Licata/CES*, 270/84, Zb. s. 2305, bod 31, ako aj *Centeno Mediavilla a i./Komisia*, už citovaný, bod 62). Právo sa považuje za nadobudnuté, pokiaľ jeho rozhodujúca skutočnosť nastala pred legislatívnou zmenou (rozsudok *Centeno Mediavilla a i./Komisia*, už citovaný, bod 63).
- 85 V prejednávanej veci treba konštatovať, že odvolatelia, ktorí služobne postúpili vďaka svojmu úspechu v internom výberovom konaní, nadobudli právo na zachovanie

postupu, ku ktorému takto došlo podľa starého služobného poriadku. Na rozdiel od tvrdenia odvolateľov však také právo znamená len to, že sa s nimi bude podľa služobného poriadku zaobchádzať rovnako, najmä pokiaľ ide o služobný postup, ako so všetkými úradníkmi novej platovej triedy, do ktorej sa dostali.

⁸⁶ Rozsiahla miera voľnej úvahy, ktorú má zákonodarca pri vykonávaní potrebných zmien služobného poriadku za podmienok pripomenutých v bodoch 82 a 83 tohto rozsudku a najmä pri zmene štruktúry platových tried úradníkov, mu nemôže umožniť vykonať zmeny, ktoré predovšetkým nemajú vzťah k tejto potrebe alebo ktoré nezohľadňujú právomoci, ktoré tieto platové triedy majú odrážať. Zákonodarca však nemôže byť povinný striktné zachovávať vzťah, ktorý existoval medzi týmito platovými triedami pred zmenou služobného poriadku.

⁸⁷ Odvolatelia sa teda nemôžu účinne dovolávať údajných nadobudnutých práv na zaradenie do vyššej platovej triedy získaných podľa starého služobného poriadku na to, aby mohli tvrdiť, že články 2 a 8 prílohy XIII nového služobného poriadku sú postihnuté nezákonnosťou.

⁸⁸ Za týchto okolností a napriek tomu, že normotvorca, ako Všeobecný súd uviedol v bode 114 napadnutého rozsudku, v tomto novom služobnom poriadku prijal ustanovenia, ktoré rozlišujú medzi služobným postupom týchto úradníkov, pričom zohľadňujú kategóriu, do ktorej patrili podľa starého služobného poriadku, nie je dôvodné tvrdenie odvolateľov, že sa Všeobecný súd, ktorý svoje posúdenie dostatočne odôvodnil, dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že zamietol ich žalobný dôvod založený na porušení nadobudnutých práv.

b) O žalobnom dôvode založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

i) Argumentácia účastníkov konania

⁸⁹ Pokiaľ ide o porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery, odvolatelia sa domnievajú, že Všeobecný súd sa nesprávne a na základe nedostatočného odôvodnenia domnieval, že nemôžu dôvodne legitímne očakávať, že existujúca situácia bude zachovaná v prípade neexistencie nadobudnutých práv. Rozsah týchto dvoch zásad je odlišný, pretože zdroj zásady ochrany legitímnej dôvery je odlišný od nadobudnutia takých práv. Okrem toho žalobcovia na rozdiel od žalobcov v už citovanom rozsudku Centeno Mediavilla a i./Komisia v prejednávanej veci zakladali svoje očakávania v zmysle vývoja služobného postupu na úspechu vo výberovom konaní na postup do inej kategórie, a teda na situácii nadobudnutej pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku. Ak by sa pripustilo, že normotvorca nemusí také očakávanie zohľadniť, viedlo by to k tomu, že by bol postavený nad všeobecnú zásadu ochrany legitímnej dôvery.

⁹⁰ Rada v tomto ohľade uvádza, že vyhladky žalobcov na služobný postup nepredstavujú dostatočne stabilnú situáciu na to, aby mohla byť považovaná za nadobudnutú. Okrem toho pripomína, že podľa už citovaného rozsudku Centeno Mediavilla a i./Komisia sa jednotlivci nemôžu dovolávať tejto zásady na účely spochybnenia zákonnosti nového ustanovenia v oblasti verejnej služby Spoločenstva.

ii) Posúdenie Súdnym dvorom

⁹¹ Všeobecný súd v bode 121 napadnutého rozsudku z dôvodov pripomenutých v bode 34 tohto rozsudku rozhodol, že odvolatelia sa na účely spochybnenia určitého ustanovenia služobného poriadku nemôžu odvolávať na zásadu ochrany legitímnej dôvery.

92 Také posúdenie rozsahu zásady ochrany legitímnej dôvery, ktoré je dostatočne odôvodnené, nie je zjavne postihnuté nesprávnym právnym posúdením.

93 Jednotlivci sa totiž nemôžu odvolávať na zásadu ochrany legitímnej dôvery na to, aby zabránili uplatneniu nového právneho ustanovenia, najmä v oblasti, v ktorej normotvorca disponuje, ako v prejednávanej veci, rozsiahlou mierou voľnej úvahy (rozsudky z 19. novembra 1998, Španielsko/Rada, C-284/94, Zb. s. I-7309, bod 43, ako aj Centeno Mediavilla a i./Komisia, už citovaný, bod 91).

94 Z toho vyplýva, že argumenty žalobcov, ktoré sa týkajú porušenia zásady ochrany legitímnej dôvery, nie sú dôvodné.

c) O žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania

i) Argumentácia účastníkov konania

95 Podľa odvolateľov Všeobecný súd vyložil zásadu rovnosti zaobchádzania nesprávne, keď sa domnieval, že aj za predpokladu, že by im sporné rozhodnutia spôsobili ujmu v zmysle služobného postupu v porovnaní s ich kolegami, ktorí neuspeli v internom výberovom konaní na postup do inej kategórie, nemohlo dôjsť k porušeniu tejto zásady. Všeobecný súd tak na základe nedostatočného odôvodnenia pripustil, že s odlišnými situáciami sa môže zaobchádzať rovnako. Okrem toho nesprávne konštatoval, že dotknuté prechodné pravidlá môžu spĺňať požiadavky na dodržiavanie uvedenej zásady.

- 96 Okrem toho pokiaľ ide o situáciu D. Decoutera, Všeobecný súd nesprávne odmietol odsúdiť skutočnosť, že predovšetkým na základe článku 2 ods. 1, 4 a 5 prílohy XIII nového služobného poriadku sa s ním zaobchádzalo odlišne v porovnaní s úradníkmi, ktorí uspeli v rovnakom výberovom konaní a nachádzajú sa v rovnakej právnej situácii ako on.
- 97 Parlament a Rada odpovedajú, že Všeobecný súd správne vyhlásil, že systém služobného postupu bol novým služobným poriadkom radikálne zmenený, ale že tento systém stanovuje výhody pre úradníkov, ktorí boli zaradení do vyššej platovej triedy pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku. Rada okrem toho zdôrazňuje, že zaradenie v novom hierarchickom systéme nie je samo osebe určujúce na posúdenie toho, či normotvorca dával dôraz na rozdiely z hľadiska vyhliadok na služobný postup medzi úradníkmi, ktorí na základe starého služobného poriadku uspeli vo výberovom konaní na postup do inej kategórie, a úradníkmi, ktorí v žiadnom takom výberovom konaní neuspeli.
- 98 Pokiaľ ide o situáciu D. Decoutera, Parlament a Rada zdôrazňujú, že výklad dotknutých ustanovení uskutočnený Všeobecným súdom bol potvrdený už citovaným rozsudkom Centeno Mediavilla a i./Komisia, v ktorom Súdny dvor rozhodol, že na dvoch úradníkov, ktorí boli prijatí do zamestnania v dva odlišné dni, nemožno hľadiť tak, že sa nachádzajú v rovnakej právnej situácii.

ii) Posúdenie Súdny dvorom

- 99 Ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, o porušenie zásady rovnosti zaobchádzania použitej v práve verejnej služby Spoločenstva ide vtedy, ak je na dve kategórie osôb, ktorých skutková a právna situácia sa podstatne neodlišuje, uplatnené odlišné zaobchádzanie pri ich prijímaní do zamestnania, pričom takéto rozdielne zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudky z 11. januára 2001, Martínez del Peral Cagigal/Komisia, C-459/98 P, Zb. s. I-135, bod 50, ako aj Centeno Mediavilla a i./Komisia, už citovaný, bod 76).

- 100 Rovnako platí, že zákonodarca je pri prijímaní pravidiel, ktoré sa aplikujú najmä vo verejnej službe Spoločenstva, v zásade povinný dodržiavať všeobecnú zásadu rovnosti zaobchádzania (rozsudok Centeno Mediavilla a i./Komisia, už citovaný, bod 78).
- 101 Ako Všeobecný súd správne pripomenul v bode 142 napadnutého rozsudku, z judikatury tiež vyplýva, že k porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania dôjde, ak sa s dvomi odlišnými situáciami zaobchádza rovnako (pozri v tejto súvislosti rozsudok z 11. septembra 2007, Lindorfer/Rada, C-227/04 P, Zb. s. I-6767, bod 63).
- 102 Všeobecný súd v tomto ohľade v bode 145 napadnutého rozsudku konštatoval, že odvolatelia, ktorí uspeli v internom výberovom konaní na postup do inej kategórie podľa starého služobného poriadku, sa nenachádzajú v rovnakej právnej a skutkovej situácii ako úradníci, ktorí v takom výberovom konaní neuspeli. Okrem toho v bodoch 146 a 147 napadnutého rozsudku rozhodol, že prví uvedení získali podľa pravidiel služobného poriadku lepšie vyhliadky na služobný postup ako druhí uvedení, čo bolo zohľadnené v prechodných ustanoveniach prílohy XIII nového služobného poriadku.
- 103 Na rozdiel od toho, čo tvrdia odvolatelia, také posúdenie, ako je pripomenuté v bode 37 tohto rozsudku, ktorého odôvodnenie je dostatočné, nie je postihnuté nijakým nesprávnym právnym posúdením.
- 104 Treba totiž konštatovať, že odvolatelia sa obmedzujú na tvrdenie, že dotknutý prechodný režim neobsahuje ustanovenia týkajúce sa konkrétne tej kategórie úradníkov, ktorí uspeli vo výberovom konaní podľa starého služobného poriadku, a že v každom prípade lepšie vyhliadky na služobný postup, ktoré požívajú podľa nového služobného poriadku, nie sú podstatné a isté.

- 105 Taká argumentácia však nemôže preukázať, že tento nový služobný poriadok porušuje vo vzťahu k týmto úradníkom zásadu rovnosti zaobchádzania. Ako totiž vyplýva z bodu 86 tohto rozsudku, keďže normotvorca prijatím nového služobného poriadku nanovo upravil celý systém doposiaľ platného služobného postupu, nemohol byť povinný presne znovu stanoviť hierarchiu platových tried starého služobného poriadku bez toho, aby bola dotknutá jeho možnosť vykonať zmeny služobného poriadku. V tejto súvislosti porovnanie postavenia úradníkov v hierarchii pred zmenou služobného poriadku a po nej samo osebe nie je rozhodujúce na posúdenie zlučiteľnosti nového služobného poriadku so zásadou rovnosti zaobchádzania.
- 106 Nový služobný poriadok na rozdiel od tvrdenia odvolateľov rozlišuje medzi služobným postupom úradníkov, ktorí podľa starého služobného poriadku patrili do hierarchicky rôznych platových tried, a služobným postupom úradníkov, ktorí uspeli vo výberovom konaní na postup do inej kategórie, a zaisťuje im lepšie vyhliadky na služobný postup než úradníkom, ktorí v rovnakom výberovom konaní neuspeli. Prechodný režim a najmä článok 10 ods. 1 a 2 prílohy XIII služobného poriadku totiž prostredníctvom pravidiel zablokovania služobného postupu a pravidiel fixácie sadzby zvyšovania pre jednotlivé platové triedy zaisťuje lepšie vyhliadky na služobný postup úradníkom, ktorí patria do vyšších platových tried v režime starého služobného poriadku, teda tým, ktorí postúpili do inej platovej triedy v dôsledku úspechu vo výberovom konaní na postup do inej kategórie.
- 107 Pokiaľ ide nakoniec o D. Decoutera, Všeobecný súd sa v bodoch 152 až 155 napadnutého rozsudku domnieval, že tento odvolateľ sa nenachádzal v rovnakej právnej situácii ako iný úradník, ktorý uspel v tom istom výberovom konaní ako on, ale bol prijatý do zamestnania na základe nového služobného poriadku, zatiaľ čo pán Decoutere bol prijatý a zaradený do svojej novej platovej triedy na základe tohto výberového konania podľa starého služobného poriadku. Všeobecný súd sa tým nepustil nesprávneho právneho posúdenia a napadnutý rozsudok z právneho hľadiska dostatočne odôvodnil.
- 108 Dvaja úradníci, ktorí sú preradení do vyššej platovej triedy podľa rôznych ustanovení služobného poriadku, sa totiž z tohto dôvodu nachádzajú v odlišných situáciách (pozri analogicky rozsudok Centeno Mediavilla a i./Komisia, už citovaný, body 79 a 80).

- 109 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že odvolatelia neoprávnene tvrdia, že Všeobecný súd neoprávnene zamietol námietku nezákonnosti článkov 2 a 8 prílohy XIII nového služobného poriadku a že rozsudok nie je dostatočne odôvodnený.

3. O zamietnutí návrhu na náhradu škody

- 110 Keďže odvolatelia odkazujú na svoju argumentáciu v súvislosti s časťou napadnutého rozsudku, ktorá sa týka námietky nezákonnosti, s cieľom spochybníť aj body 177 až 180 napadnutého rozsudku týkajúce sa návrhu na náhradu škody, treba aj tento dôvod odvolania vo veci samej považovať za nedôvodný.
- 111 Keďže žiadny z odvolacích dôvodov uplatnených odvolateľmi nie je dôvodný, odvolanie vo veci samej treba zamietnuť.

VII — O trovách

- 112 Podľa článku 122 prvého odseku rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania.
- 113 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. V súlade s článkom 69 ods. 3 uvedeného rokovacieho poriadku však Súdny dvor môže rozdeliť náhradu trov konania medzi účastníkov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania

nemali úspech len v jednej časti predmetu konania alebo vo viacerých častiach predmetu konania, alebo z výnimočných dôvodov. Keďže žiadny z odvolateľov ani Parlament nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené rozhodnúť tak, že každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania.

- ¹¹⁴ V súlade s článkom 69 ods. 4 rokovacieho poriadku uplatniteľného tiež na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Preto je opodstatnené, aby Rada znášala svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie vo veci samej sa zamieta.**
- 2. Vzájomné odvolanie sa zamieta.**
- 3. Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos, Európsky parlament a Rada Európskej únie znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy